

מז:

עין משפט
גר מצוה

צד א מיי פטרו מול
אסורי בילה הלכה
כה טושיע אריע סימן ד
טעף לג:
צד ב ג ד ה מיי שם
ה' כו וטור שריע
שם טעף לד:
א ו מיי פטרו מהלכות
אסות הלכה כה טור
שיע שם סי' לו טעף טו:

תוספות רי"ד

דאזש שטאנלענדיג
זינטערשטאנדיג אומירט
התלה נשאתי ויהא אומיר
לא כי אלמים נשאתיך
אם יי אלמים נשאת
היבומא ורשעא פרע
הכותבה מאתאי יי
אף חילוק קליות דאיה.
פ' ווא אומא מתגרשע
אוי אלמנא אומירט לא
הירשם אבני אלמנא
נשאן ואין לך אלא מנה
שטעט כותבה אבנא איה
דער פון נשואתא נשאת
מנה אבנא מנה בלע
התבונה שדיא מיט
התבולות נוספערס לעמן
ורשעא שטעט ערע
התפס וכו' היה מציאים
התבולות מכותא אבהן
לבת התבולה אף חילוק
וכו ורעלין ויה חלוק
מי פירות וקליות ויה
מישכן השכלים ששהם
אין כתר והם מה מקורן
ובשואי התבולות נתונים
למקורן הם התבולות
ואי אבנא יי ויה הונסא
אע"ג אלה אלמנא נבא
אע"ג הינטא ונאג
דאמל מלשחן לפערן לכו
שטעט יהוה עץ למישכן
איהו ב' שטענען עמבור
התבונים מנה בחתובה
דאלי' אפרקן כשרים
אומא חטעין ווא עמשה
לכו אפר לכולם לא
משה כי דן כמאן דנאג
שטאט ביהוה מנה ונתן
מסור חתובה ורשעא
וגט ופון מנה חתובה
לנשכת חתובה לא מצי
נשכתן פערען יי שדיאה
שטר חתובה קרע א
שטר ורהם מנהל איה
מכ"י במנה מאתאי שדיא
איהו דנבאי אלה
אמילי חוספס בל חתובה
מנה אבא אל חסורן לומר
התעתיק הלכו היה

וְלִרְבֵּה חָנָן דָּאִמֵּר הוֹרָאָה שֶׁעַל הַיָּד
קָשִׁיחַ כִּן וְלֹא מִתְסַבְּרָה לִיה
שֶׁהֵמָּה בְּחַיֵּי רוֹבִי אֲבָל לְפָנֶיךָ לֹא סָ
דִבְתָּי הֵא דִּמְחֵי רַחֵם. **דא.** פִּי כְּנֻטְסֵם
שֶׁל אֲפֻרִי הִיא מַעֲשֶׂה וְלֹא הוּא אֵלָּא
בְּחַד רֹכֵחַ וּלְפִירוּשׁוֹ לֹא פִלְגִי לְדַלּוּת
לְכַ"ע עֵינֵינוּ חָרִי רוֹבִי וְלֹא פִלְגִי אֵלָּא
בְּמַעֲשֵׂה הַיָּד כִּי יוֹחֲסִין פִּי דְרַב חָנָן
לֹא מַתִּין אֲבָל יוֹחֲסִין לֹא וְסָגִי לְדַלּוּת
לְדוּרוֹת בְּחַד רֹכֵחַ אֲבָל קָשָׁה לְפִירוּשׁוֹ
לְכַבֵּד מִן תַּקְשִׁיף י יוֹחֵן כִּן טָרִי לְחַמַּר
נִצְנַח דָּקִי בְּחַד רֹכֵחַ כְּדִפְרִיךְ עֵלִי
וְעוֹדוֹ לֹא מִסִּתְּכֵי דְסוּם אֲמִירוֹת יִתְלוֹן
אֲהֵיָּה דָּלָב לְיוֹחֲסִין לֹא דְרַב גּוֹפִיָּה
אֲחֻמָּר לֵה בְּלֹא אֲמִירוֹת וְלֵהִי אֲפִירְכָּה
דְּרַבִּי רִימֵיָּה לֹא מַשִּׁי מֵחַן דְּמַתִּי הֵא
לֹא מַתִּי הֵא: **דא.** רוֹבִי עוֹבֵד בְּכֻבָּבִים
עוֹבֵד בְּכֻבָּבִים אֲמַי אֲלֵכֶּתָּא. לֹא מֵי
לְמִימָר לְעֵינֵינוּ שֶׁלֹּא אֲפִירוֹת דְּמֵי אֲמִירָה
רוֹבִי עוֹבֵד בְּכֻבָּבִים אֲפִירוֹת מַחֲלָה נִימֵי
דְּרוּקָא בְּרוּבִי שִׁירָלָא קָאֲמֵר בְּ דֵּהוּ
וְיִשְׂרָאֵל לְהַחֲיוֹת: **לר' חזון** דִּי
אב' דר'. הוּא מֵי לְמִימָר לְהַחֲיוֹת
כְּדֹאֲמֵר בִּל אֵלָּא נֶקֶט לְהַחֲיוֹל לִי אֲבָדָה
דֵּהוּ רְבוּתָא טַפִּי לְהַחֲיוֹת גְּדוֹל הוּא
לְשׁוֹם לְמַעַן כְּסוּת הַיָּדִים וְגו' אֲבָל
לְהַחֲיוֹת לֹא הוּי רְבוּתָא כִּל כִּן דִּקָּא
עֵינֵינוּ מְתַרְסְּקִין עֵינֵי עוֹבֵד בְּכֻבָּבִים עִם
עֵינֵינוּ יִשְׂרָאֵל וְאֲפִי שְׂמִיחָל דְּלִמָּר לִי
הוֹלִיבִין לְחַיֵּי רֹכֵחַ כִּי הִירוֹבִי הֵיטָּה עֲבוֹרָבִיר
שֶׁשׁוֹר לְחַיֵּיבֵינוּ וְנִמְלָא נִגְמָן שְׂבִיתָהּ בְּחַן
הַשְׁמֵטוֹת לִידוֹ וּמַדְמֵנוּ תִּנְסֵנוּ לִי הַלּוּקָה
כִּי אֲבָלָה אֲחֵהָ דְּלֹאֲלִינִן חֵדֵּר רֹכֵחַ:
ל' צירבא גְּמִיחֵי תִירָא דִּידֵיהּ בִּי.
חִימָה דְּהִבִּי נָמִי הוּא מֵי לְמִימָר
עַל מַחֲלָה עוֹבֵד בְּכֻבָּבִים וּמִנְחָה
מִתּוֹרָא דִּידִן לְתוֹרָא דִּידֵיהּ [כֹּהֵל מִילְתָּא
הֵא דִּי לְמִימָר לְעֵינֵינוּ גְּמִיחֵי שֶׁשִּׁיחָה
בְּכַל חֵדֵּר לְמִלּוֹא דְרַב נִימֵי: **מהר"ם:**

הדרן עלך בתולה נשאת

האשה. אם יש עדים שיצאת
בזיומה כ"י, גדלה
נקיטת כחובה חיירי דאי איכא כחובה
עמיז כחובתה אם היא בחולה או
אלמנה ואפילו למ"ד שסוהעין אחר
מנשה ב"ד ואחר פרעתי נגזמן מ"מ
אין נגזמן לומר כן אלמנה נשאחך
מנו דאי בעי אחר פרעתי דמנו
נמקס עדים הוא:

וְמוֹרָדָה רבי יהושע באומר שדה בו' דנאמן. ממון פירוש הקונט' משמע דדוקא בשאין הלה חובצו וחאמן במנו דאי צבי שמיק אכל אס חובצו אינו נאמן ואינו נראה דהא קמי סופא ואס יז עדים כו' משמע דדוקא אס יז עדים שהיה של אצוי אינו נאמן אכל אס אין עדים אצ"י דהלא חובצו נאמן מנו דאי צבי ואמר לא היה של אצ"י מעולם מולא נקט אס חובצו אינו נאמן ונאמרלנו מני פריך וליהי שדה וז' שכן היה משמע דבהלא חובצו אינו ולכן משיב ודאי שכן היה ולקחמיה ממך אכל אס לא חובצו אין שייך לומר שכן היה כי מסתמא הוא יודע בעצמו דבר זה: דאי

ואין לך אלא מנה ושטר הכתובה אצל: **אם יש עדים**, על גשואיה שילאח מבית שצורה על כתפיה. כך היו נוהגין להוציא את הבתולות מבית אביהן בגשואי הבתולות: קליות, כשהבולין לחין מייבשין אותן במטר והן קליות ו

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

מלאכה בה סינון מושלך. משנה היא בסדר טהרות ג' עיר ישראלים ועובדי כוכבים דרים בה: מחנה על מחנה ישראל. לקמיה חפרה ממי איבה בין רוב ישראל למחנה על מחנה דלגיו להו בחרה: לרשט. דלס רוב ישראל ישראל: ללא חסות. ב"ד מזוין חפרונו משום ומי אחיך עמך (ויקרא לה):

אבל ליוחסין לא. דלם כה הוה אסורה
לכנה ופסי' ליתא לניחש משום אסופי
גנו הך דאמרין בשמי' ויוחסין
(קדושין ע"ב) (המשלשן הדמיה מלי
פיתקא מלי קמיעא מיהו מיחסי' שמה
כה עובד כוכבים א"ל (א) ולמ"ד
גיות פסולה לכונה אפילו קטנה ו:
אסורה לכנה דמרי רובי בעיני קטנה ו:
ושמואל אמר אף לפקח עליו את הגל.
כמה חשביני ליה לשראלי:
אשמיטפסיה. לרימיה: סא דשראלי:
רב יוסה. דכסא נמי מרי רובי הוו:
ולרז חנן בר רבא דאמר. משמיה דרב:
הוראס שמי' יוסה. והכא מרי רובי
הוו וקאמר הוראס שמי' הוה אסא.
לגרות לכל בעיני מרי רובי: קסאי אכל
אסא ופסי' אסא ופסי' אסא ופסי' אסא

דרכ דאמר אזל ליוחסין לא אלמא רב רובי בעי: לא מסמי סא. דאמר רבי יהודה אמר דר קרוונות של צפורי הוה משעש ומד וחד הוה הלך הוראת שעה היפה: מי אמר שמואל סי. לענין פיקוח נפש ענין רובא: אי הולכין כו. דאפילו בספק עובד טובים ספק ישראל ברוב עובד טובים מספקין: ולענין פיקוח נפש אינו כן. דאפילו ברוב עובד טובים מספקין דאין הולכין זה אמר הרוב: למאי הלכא. כיון דאמר שמואל מספקין עליו את הגל אלמא לאו עובד טובים הוה לכל מיני ומאי הלכא חשיב ליה עובד טובים: לאפילו נכלות. בדידי וביש שלא יתפורי לו.

הדרך עלך בתולה נשאת

האשה ^טשנתארמלה או שנתגרשה
היא אומרת בתולה נשאתני
והוא אומר לא כי אלא אלמנה נשאתיך
אם יש עדים שיצאת בהינומא וראשה
פרוע כתובתה מאתים רבי יוחנן בן
ברוקה אומר אף חילוק קליות ראה ומודה
רבי יהושע באומר לחבירו שדה זו של
אביך היתה ולקחתיה הימנו שהוא נאמן
שדה

הם היו מועד משלם סוף שלם וישראל יושבתם וידידן סמלם חלל
 חזק וידידן משלם סוף שלם: אוליגארכי. וקאמראד יושבתם ליה ישראל
 ויחייבם ליה משלם לו חלי נוקר: ינאם ליה. ישראל אחינר ראה דא
 ויחמאם על חמאם הוא וספיקאם הוא: לא ליראם כו'. וקא חבם ליה
 וישראל סוף שלם חלל כדון כנעניס וקאמראדן חמא דכירסרל
 ידידן ליה ולא משלם אלף חלל סוף חלל אחינר ראה:

הדרך עלך בתולה נשאת

הַחֲשֵׁה שֶׁנִּסְתָּרְמָה וְלֹא נִתְגַּרְשָׁה. וְתוֹכֶנָּה כְּתוּבָה: (וְהוּא זֹמַר.
אֶתְגַּרְשָׁה אֲנִי. לְאִתְּלֹנֶה יִדְרֹקִי וְיִמְרִסֶּה לִּי אֲלֹנֶתָּה כִּי אֲכִיז
וְיִהְיֶה לְבִית עֲשֵׂה: כִּי־יִמְרֹס: (י: יח) מִפְּרֶשׁ: אֶתְגַּרְשָׁה פְּרֹעַ. אֶתְגַּרְשָׁה לְבִית
בֵּית הַחֲשֵׁה: אֶף חִלּוֹק קְלִיּוֹת. רְגִילִים הֵיוּ לְחֶקֶק קְלִיּוֹת לְמִתְקֹת
וְקוֹקֵן לְעֹשֶׂה: וְמוֹדֵה ר' יִשׁוּעָה. מִפְּרֶשׁ בְּנֵי: (טז:) אֲהִיבֶהָ קָאִי וְזִמְנִי מִדְּרֵה:
שִׁפָּה

מסורת הש"ס

(6) מִכְשָׁרֵי פֶה שֶׁ
 יִצְחָק (7) וְנִחָלֵם
 תִּחְסֹר וְדַרְכָּוָה וְעַל כֵּן
 חָסֵד שֶׁמֶת וְכֵן תִּשְׁמַע
 אֶלֶף מֵלֶךְ וְעַל מֶלֶךְ שֶׁ
 שֶׁנֶּקֶד עַל מֶלֶךְ (8) וְעַל
 שֶׁמֶת (9) וְעַל מֶלֶךְ (10) בְּרַב
 וְעַל מֶלֶךְ (11) וְעַל מֶלֶךְ (12)
 (13) תִּנְחֵלֵם שֶׁ שֶׁמֶת
 דִּמְיוֹן מִתְקַן וְעַל
 חֲסִידֵי שֶׁמֶת שֶׁל מֶלֶךְ
 וְעַל מֶלֶךְ שֶׁל מֶלֶךְ וְעַל
 מֶלֶךְ שֶׁל מֶלֶךְ וְעַל מֶלֶךְ
 מֶלֶךְ שֶׁל מֶלֶךְ וְעַל מֶלֶךְ
 (14) בְּרַב (15) וְעַל מֶלֶךְ
 (16) בְּרַב (17) וְעַל מֶלֶךְ
 (18) בְּרַב (19) וְעַל מֶלֶךְ
 (20) בְּרַב (21) וְעַל מֶלֶךְ
 (22) בְּרַב (23) וְעַל מֶלֶךְ
 (24) בְּרַב (25) וְעַל מֶלֶךְ
 (26) בְּרַב (27) וְעַל מֶלֶךְ
 (28) בְּרַב (29) וְעַל מֶלֶךְ
 (30) בְּרַב (31) וְעַל מֶלֶךְ
 (32) בְּרַב (33) וְעַל מֶלֶךְ
 (34) בְּרַב (35) וְעַל מֶלֶךְ
 (36) בְּרַב (37) וְעַל מֶלֶךְ
 (38) בְּרַב (39) וְעַל מֶלֶךְ
 (40) בְּרַב (41) וְעַל מֶלֶךְ
 (42) בְּרַב (43) וְעַל מֶלֶךְ
 (44) בְּרַב (45) וְעַל מֶלֶךְ
 (46) בְּרַב (47) וְעַל מֶלֶךְ
 (48) בְּרַב (49) וְעַל מֶלֶךְ
 (50) בְּרַב (51) וְעַל מֶלֶךְ
 (52) בְּרַב (53) וְעַל מֶלֶךְ
 (54) בְּרַב (55) וְעַל מֶלֶךְ
 (56) בְּרַב (57) וְעַל מֶלֶךְ
 (58) בְּרַב (59) וְעַל מֶלֶךְ
 (60) בְּרַב (61) וְעַל מֶלֶךְ
 (62) בְּרַב (63) וְעַל מֶלֶךְ
 (64) בְּרַב (65) וְעַל מֶלֶךְ
 (66) בְּרַב (67) וְעַל מֶלֶךְ
 (68) בְּרַב (69) וְעַל מֶלֶךְ
 (70) בְּרַב (71) וְעַל מֶלֶךְ
 (72) בְּרַב (73) וְעַל מֶלֶךְ
 (74) בְּרַב (75) וְעַל מֶלֶךְ
 (76) בְּרַב (77) וְעַל מֶלֶךְ
 (78) בְּרַב (79) וְעַל מֶלֶךְ
 (80) בְּרַב (81) וְעַל מֶלֶךְ
 (82) בְּרַב (83) וְעַל מֶלֶךְ
 (84) בְּרַב (85) וְעַל מֶלֶךְ
 (86) בְּרַב (87) וְעַל מֶלֶךְ
 (88) בְּרַב (89) וְעַל מֶלֶךְ
 (90) בְּרַב (91) וְעַל מֶלֶךְ
 (92) בְּרַב (93) וְעַל מֶלֶךְ
 (94) בְּרַב (95) וְעַל מֶלֶךְ
 (96) בְּרַב (97) וְעַל מֶלֶךְ
 (98) בְּרַב (99) וְעַל מֶלֶךְ
 (100) בְּרַב (101) וְעַל מֶלֶךְ
 (102) בְּרַב (103) וְעַל מֶלֶךְ
 (104) בְּרַב (105) וְעַל מֶלֶךְ
 (106) בְּרַב (107) וְעַל מֶלֶךְ
 (108) בְּרַב (109) וְעַל מֶלֶךְ
 (110) בְּרַב (111) וְעַל מֶלֶךְ
 (112) בְּרַב (113) וְעַל מֶלֶךְ
 (114) בְּרַב (115) וְעַל מֶלֶךְ
 (116) בְּרַב (117) וְעַל מֶלֶךְ
 (118) בְּרַב (119) וְעַל מֶלֶךְ
 (120) בְּרַב (121) וְעַל מֶלֶךְ
 (122) בְּרַב (123) וְעַל מֶלֶךְ
 (124) בְּרַב (125) וְעַל מֶלֶךְ
 (126) בְּרַב (127) וְעַל מֶלֶךְ
 (128) בְּרַב (129) וְעַל מֶלֶךְ
 (130) בְּרַב (131) וְעַל מֶלֶךְ
 (132) בְּרַב (133) וְעַל מֶלֶךְ
 (134) בְּרַב (135) וְעַל מֶלֶךְ
 (136) בְּרַב (137) וְעַל מֶלֶךְ
 (138) בְּרַב (139) וְעַל מֶלֶךְ
 (140) בְּרַב (141) וְעַל מֶלֶךְ
 (142) בְּרַב (143) וְעַל מֶלֶךְ
 (144) בְּרַב (145) וְעַל מֶלֶךְ
 (146) בְּרַב (147) וְעַל מֶלֶךְ
 (148) בְּרַב (149) וְעַל מֶלֶךְ
 (150) בְּרַב (151) וְעַל מֶלֶךְ
 (152) בְּרַב (153) וְעַל מֶלֶךְ
 (154) בְּרַב (155) וְעַל מֶלֶךְ
 (156) בְּרַב (157) וְעַל מֶלֶךְ
 (158) בְּרַב (159) וְעַל מֶלֶךְ
 (160) בְּרַב (161) וְעַל מֶלֶךְ
 (162) בְּרַב (163) וְעַל מֶלֶךְ
 (164) בְּרַב (165) וְעַל מֶלֶךְ
 (166) בְּרַב (167) וְעַל מֶלֶךְ
 (168) בְּרַב (169) וְעַל מֶלֶךְ
 (170) בְּרַב (171) וְעַל מֶלֶךְ
 (172) בְּרַב (173) וְעַל מֶלֶךְ
 (174) בְּרַב (175) וְעַל מֶלֶךְ
 (176) בְּרַב (177) וְעַל מֶלֶךְ
 (178) בְּרַב (179) וְעַל מֶלֶךְ
 (180) בְּרַב (181) וְעַל מֶלֶךְ
 (182) בְּרַב (183) וְעַל מֶלֶךְ
 (184) בְּרַב (185) וְעַל מֶלֶךְ
 (186) בְּרַב (187) וְעַל מֶלֶךְ
 (188) בְּרַב (189) וְעַל מֶלֶךְ
 (190) בְּרַב (191) וְעַל מֶלֶךְ
 (192) בְּרַב (193) וְעַל מֶלֶךְ
 (194) בְּרַב (195) וְעַל מֶלֶךְ
 (196) בְּרַב (197) וְעַל מֶלֶךְ
 (198) בְּרַב (199) וְעַל מֶלֶךְ
 (200) בְּרַב (201) וְעַל מֶלֶךְ
 (202) בְּרַב (203) וְעַל מֶלֶךְ
 (204) בְּרַב (205) וְעַל מֶלֶךְ
 (206) בְּרַב (207) וְעַל מֶלֶךְ
 (208) בְּרַב (209) וְעַל מֶלֶךְ
 (210) בְּרַב (211) וְעַל מֶלֶךְ
 (212) בְּרַב (213) וְעַל מֶלֶךְ
 (214) בְּרַב (215) וְעַל מֶלֶךְ
 (216) בְּרַב (217) וְעַל מֶלֶךְ
 (218) בְּרַב (219) וְעַל מֶלֶךְ
 (220) בְּרַב (221) וְעַל מֶלֶךְ
 (222) בְּרַב (223) וְעַל מֶלֶךְ
 (224) בְּרַב (225) וְעַל מֶלֶךְ
 (226) בְּרַב (227) וְעַל מֶלֶךְ
 (228) בְּרַב (229) וְעַל מֶלֶךְ
 (230) בְּרַב (231) וְעַל מֶלֶךְ
 (232) בְּרַב (233) וְעַל מֶלֶךְ
 (234) בְּרַב (235) וְעַל מֶלֶךְ
 (236) בְּרַב (237) וְעַל מֶלֶך

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אבל כו' וילת"ד גזירת נ"ב בפרק הבא על יבמות דף ס ע"ב:

לעזי רש"י

איצטייכליד'ה
[אישייכליד'א].
פריעת שיער.

מוסף רש"י

ואמר רב לא שנו. דלס
רוי ישראל מחזיקין ית
שאל, אלא להחיות
אבל ליוחסין. כגון
כן נקבא הוה שפא
סא חזר נה, לא.
ואפליי יתא למתא
כגון כה דלמיתא נמא
רזין (עג): תלי דקולא
תלי יוסין דמי מחרת
משלי דהמי, חייסין
שחא סיסת הוה ויגרת
אסורא לסיסות, ואפ
דכוי ישראלי מעלה עשו
יוחסין, דענין תר רוי

הדרן עלך בתעלה

האשה שנתארמלה.
ויטענט אַנדעם כּוּכּוּמִי.
אײַנעם זאָגט שוין שוין
כּוּכּוּמִי. כּוּכּוּמִי שׁוין
(רשעים) בײַב אַב וועי
לפּשוט (אײַנעם).
כּוּכּוּמִי. שׁוין אײַנעם
מאָמע (אײַנעם).
מאָמע. אײַנעם שוין
עדיג עדיגס על כּוּכּוּמִי
און וועט אײַנעם
כּוּכּוּמִי אז כּוּכּוּמִי (אײַנעם).